

Sygn. akt I C 628/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pieszku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2018 r. w Pieszku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko S. C.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Utrzymuje w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 16 lipca 2018r. wydany przez Sąd Rejonowy w Pieszku w sprawie I Nc 663/18.

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanej S. C. kwotę 1 047 zł (jeden tysiąc czterdzieści siedem złotych) z tytułu brakującej opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 628/18

UZASADNIENIE

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wytoczyła powództwo przeciwko S. C. o zapłatę kwoty 27 902,52 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie, wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 14% w stosunku rocznym z ograniczeniem do wysokości odsetek maksymalnych, liczonymi od kwoty 25 790,55 złotych od dnia 9 lipca 2018 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 17 sierpnia 2016 roku między stronami zawarta została umowa pożyczki nr (...). Pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i Regulaminie Udzielania Kredytów i Pożyczek oraz Tabeli Opłat i Prowizji. Wobec braku spłaty zadłużenia w terminach określonych harmonogramem umowy, wobec pozwanej zostały podjęte działania windykacyjne, które jednak nie przyniosły zakładanego efektu. Z tego powodu powódka wypowiedziała umowę, a pozostała do spłaty kwota postawiona została w całości w stan natychmiastowej wymagalności. Wierzytelność dochodzona pozwem stała się wymagalna 17 maja 2018 roku. Po wypowiedzeniu umowy pożyczki powódka wezwała pozwaną do zapłaty wymagalnych należności, skazując jednocześnie, że w przypadku braku płatności sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem należność składa się:

- 25 790,55 zł – niespłacony kapitał pożyczki,

- 1 572,13 zł – odsetki umowne (wynagrodzenie za korzystanie z kapitału, określone w harmonogramie spłaty w momencie podpisywania umowy i stanowiące część raty kapitałowo-odsetkowej),

- 539,84 zł – odsetki karne (odsetki za opóźnienie w płatności liczone od kapitału wymagalnego).

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym w niniejszej sprawie 16 lipca 2018 roku, Sąd Rejonowy w Pizzu nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k. 28).

W przepisany terminie sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty wniosła pozwana S. C., zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniosła o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut: nieistnienia roszczenia, nieudowodnienia roszczenia, stosowania przez powódkę niedozwolonych postanowień umownych, nieudowodnienia legitymacji czynnej po stronie powódki. Zakwestionowała wysokość roszczenia, w tym roszczenia odsetkowego, zarówno co do zasady jak i wysokości. Ponadto, zdaniem pozwanej umowa pożyczki nie została skutecznie wypowiedziana, błędnie ustalony został termin wymagalności roszczenia i błędnie pobrano dodatkowe koszty związane z umową pożyczki. Pozwana zakwestionowała fakt wykonania przedmiotowej umowy pożyczki przez powódkę, podnosząc, iż powódka nie przedłożyła dowodu wypłaty pozwanej umówionej kwoty pożyczki.

Pozwana zakwestionowała także fakt, jakoby przedmiotowa umowa pożyczki była skutecznie zawarta. Wskazała, że w imieniu pożyczkodawcy umowa została podpisana przez tzw. pełnomocnika i pośrednika finansowego, przy czym powódka nie udowodniła, by wymieniona osoba w dacie zawierania umowy pożyczki była upoważniona do działania w imieniu i na rzecz pożyczkodawcy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 sierpnia 2016 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W., reprezentowaną przez pełnomocnika E. Ż., a S. C. zawarta została umowa pożyczki powtórnej numer (...), w ramach której S. C. przyznana została kwota 27 162,21 złotych, z której potrącona została: opłata przygotowawcza za rozpatrzenie wniosku oraz sporządzenie i zawarcie umowy pożyczki w kwocie 100 złotych, prowizja bankowa w kwocie 4 816,36 złotych oraz składka ubezpieczeniowa za ubezpieczenie na wypadek śmierci i trwałej i całkowitej niepełnosprawności w kwocie 4 595,85 złotych, a wypłacona została w dniu 17 sierpnia 2016 roku kwota 17 650 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, S. C. zobowiązała się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami umownymi w 72 miesięcznych ratach w kwocie po 502,84 złotych, zaś ostatnia rata w kwocie 502,21 złotych, płatnych do 15-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od września 2016 roku.

(dowód: umowa pożyczki, umowa cesji praw z umowy ubezpieczenia, wnioski o zawarcie umowy ubezpieczenia, polisa ubezpieczeniowa, harmonogram spłaty, wniosek kredytowy k. 8-18v; pełnomocnictwa k. 44-50v; historia rachunku k. 51)

Pismem z 5 lutego 2018 roku pożyczkodawca wezwał S. C. do zapłaty zaległości wynikających z umowy pożyczki w łącznej wysokości 1 019,66 złotych – w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki.

(dowód: pismo z 05.02.2018r. wraz z dowodem nadania k. 94-96)

W związku z nieuregulowaniem zaległości wynikających z umowy pożyczki, pismem z 10 kwietnia 2018 roku, doręczonym S. C. w dniu 18 kwietnia 2018 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna poinformowała S. C. o wypowiedzeniu umowy pożyczki nr (...)zawartej 17 sierpnia 2016 roku, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia.

Jednocześnie (...) Bank S.A. wezwał S. C. do dobrowolnej bezzwłocznej zapłaty co najmniej kwoty 4 538,23 złotych i poinformowała, że w braku zapłaty, po upływie okresu wypowiedzenia cała należność z tytułu umowy pożyczki stanie się w całości wymagalna.

Wezwanie pozostało bezskuteczne.

(dowód: pismo z 10.04.2018r. wraz z pełnomocnictwem i dowodem doręczenia k. 97-99)

Pismem z 13 czerwca 2018 roku (...) Bank S.A. wezwał S. C. do zapłaty całości zadłużenia w kwocie 27 645,32 złotych w terminie 14 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Wezwanie doręczono S. C. 21 czerwca 2018 roku. Pozostało ono bezskuteczne.

(dowód: pismo z 13.06.2018r. wraz z dowodem doręczenia k. 20-21v)

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 9 lipca 2018 roku, zadłużenie S. C. z tytułu umowy pożyczki z dnia 17 sierpnia 2016 roku wynosi 27 902,52 złotych, w tym:

- 25 790,55 zł – niespłacony kapitał pożyczki,

- 1 572,13 zł – skapitalizowane odsetki umowne, naliczone od 10.11.2017r. do 17.05.2018r.,

- 539,84 zł – skapitalizowane odsetki karne od należności przeterminowanych, naliczone od 10.11.2017r. do 08.07.2018r.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 6; zestawienie należności i zaległości k. 87-90)

Sąd zważył, co następuje:

Podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przedmiotowa umowa pożyczki została zawarta przez pełnomocnika powódki – E. Ź., która była umocowana do zawarcia z pozwaną umowy, co potwierdzają załączone do akt sprawy pełnomocnictwa (k. 44-50v). Niezasadne jest zatem twierdzenie pozwanej, że przedmiotowa umowa pożyczki nie została skutecznie zawarta wobec jej podpisania przez osobę nieuprawnioną do reprezentacji pożyczkodawcy.

Przedmiotową umowę pożyczki pozwana zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W., która jest stroną powodową w rozpoznawanej sprawie, co czyni całkowicie niezasadnym podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki.

Powódka wykazała istnienie zobowiązania. Z przedłożonej przez powódkę historii rachunku bankowego pozwanej (k. 51) wynika jednoznacznie, że kwota 17 650,00 złotych została wypłacona pozwanej 17 sierpnia 2016 roku. Natomiast z załączonego do akt sprawy wyciągu z ksiąg bankowych (k. 6) oraz zestawienia należności i zaległości (k. 87-90) wynika jednoznacznie, że na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki wynosi 27 902,52 złotych. Twierdząc, że doszło do całkowitej bądź częściowej spłaty pożyczki w innej wysokości, niż to wykazują przedłożone przez powódkę dokumenty, pozwana winna była przedłożyć stosowne dowody, czego jednak nie uczyniła ograniczając się do gołosłownych twierdzeń, a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Pisemne wezwanie do zapłaty zaległości w spłacie pożyczki w terminie 14 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy, wystawione przez pożyczkodawcę 5 lutego 2018 roku, zostało nadane listem poleconym na adres pozwanej w dniu 6 lutego 2018 roku, co potwierdza załączony do akt wyciąg z książki nadawczej (k. 95). Wobec bezskutecznego upływu powyższego terminu, umowa pożyczki uległa rozwiązaniu wraz z upływem 30-dniowego terminu wypowiedzenia określonego w piśmie z 10 kwietnia 2018 roku, które doręczono pozwanej 18 kwietnia 2018 roku, co wynika wprost z przedłożonego przez powódkę zwrotnego potwierdzenia odbioru (k. 99-99v). Konsekwencją rozwiązania umowy było postawienie całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności (co nastąpiło 17 maja 2018 roku) i konieczność spłaty przez pozwanego całości zadłużenia w terminie określonym przez (...) Bank S.A., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Określony w piśmie z 13 czerwca 2018 roku 14-dniowy termin na spłatę całego zadłużenia upłynął bezskutecznie, czego konsekwencją było wytoczenie przez powódkę niniejszego powództwa.

Wobec powyższego bezzasadny jest zarzut strony pozwanej nieskutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki.

Odnosząc się natomiast do zakwestionowanej przez pozwaną wysokości odsetek umownych naliczonych przez powódkę, wskazać należy, że zgodnie z postanowieniami umowy, pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami umownymi oraz odsetkami karnymi w przypadku nieterminowej spłaty rat pożyczki. Zasady oprocentowania strony ustaliły w § 1 pkt 8 oraz § 2 pkt 7 umowy pożyczki. Podkreślić należy, iż zapisy te zawierały w swej treści ograniczenie umówionych odsetek do odsetek maksymalnych, wynikających z przepisów Kodeksu cywilnego.

Wysokość dochodzonych przez powódkę odsetek umownych oraz odsetek karnych została należycie przez powoda udokumentowana, a strona przeciwna poza głośnymi twierdzeniami nie przedstawiła dowodów kwestionujących wyliczenia powódki.

Odnosząc się do zarzutu strony pozwanej dotyczącego niedozwolonych klauzul umownych, Sąd podziela stanowisko pełnomocnika powódki, iż pozwana dokonuje błędnej wykładni art. 385¹ k.c., albowiem przepis ten nie ma zastosowania do głównych świadczeń stron, w tym ceny lub wynagrodzenia, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Kwoty opłaty przygotowawczej i prowizji zostały wyraźnie określone w § 1 pkt 4 lit. a i b umowy, natomiast kwota składki ubezpieczeniowej w § 1 pkt 4 lit. c umowy. Poza tym, zawarta umowa ubezpieczenia stanowiła prawne zabezpieczenie udzielonej pożyczki, pozostawała z nią w związku i nie powodowała rażącego naruszenia interesów pozwanej, zwłaszcza w zakresie umówionej składki. Podkreślenia wymaga, że w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki, w dniu 18 maja 2018 roku powódka zwróciła pozwanej kwotę 3 253,03 złotych tytułem niewykorzystanej składki ubezpieczeniowej, co potwierdza załączona do akt sprawy historia konta bankowego pozwanej (k. 85v).

Należy zaznaczyć, iż przedmiotowa umowa nie została zawarta pod presją przewagi (...) Bank Spółki Akcyjnej prowadzącej działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek. Pozwana miała bowiem możliwość wyboru instytucji finansowej, u której chce zaciągnąć zobowiązanie. Zawarła przedmiotową umowę w ramach swobody kontraktowej. Znała treść swojego zobowiązania, w szczególności jego wysokość, wysokość poszczególnych rat pożyczki i terminy ich spłaty oraz wysokość oprocentowania; otrzymała egzemplarz umowy wraz z tabelą opłat i prowizji oraz regulaminem; mogła i powinna była szczegółowo zapoznać się z treścią umowy; mimo uprawnienia, nie odstąpiła od umowy na zasadach określonych w umowie.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną, dlatego w oparciu o przepis art. 496 k.p.c. utrzymał w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym 16 lipca 2018 roku przez Sąd Rejonowy w Pieszku w sprawie I Nc 663/18.

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018r., poz. 300 j.t.) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanej kwotę 1 047 złotych tytułem brakującej części opłaty sądowej od pozwu.